Kránicz Bence

Válasz az *Apertúra* körkérdésére

Szerző

Kránicz Bence (1991) az ELTE Film-, Média- és Kultúraelméleti Doktori Programjának hallgatója, kutatási területe a korai magyar filmkritika használati módjai és retorikája. Újságíróként dolgozik, filmes tárgyú cikkei a *Filmvilág*ban, a *Prizma Online*-on és a 24.hu-n jelennek meg.

Kránicz Bence

Válasz az *Apertúra* körkérdésére

2. Úgy látom, a mozgókép kortárs megjelenési formáinak leírásakor és elemzésekor egyre inkább felületeken, médiumokon átívelő tartalmakkal foglalkozunk. Ezek megértéséhez evidensen az elszigetelten működő filmtudományi vonatkoztatási rendszerből való kilépésre lenne szükség – akkor, ha a filmtudomány számos területe nem lenne eleve alkalmas az ilyen intermediális megközelítésekre. A filmtudomány viszont eredményesen integrálta és dolgozta ki többek között a star studies, a festival studies vagy az újmédia-kutatások diszciplínáit, amelyek a jövőben is keretet biztosíthatnak transzmediális módszertanú kutatásokhoz és magyarázatokhoz.

Az interdiszciplinaritás és a transzdiszciplinaritás a filmtudomány szempontjából egyaránt a mediális környezet rendszerszerű leírására épít. A transzdiszciplinaritást ebben a felosztásban az individuális elemzési egységekre szabott módszertannak látom, vagyis olyan megközelítésnek, amely mindig újrafogalmazza, újrakeretezi önmagát, organikusan és szabadon merítve különféle tudományterületek megközelítéseiből. A keretek megőrzése miatt módszertani szempontból fontos tisztázni, szétszálazni, melyik elemzési módszert honnan merítettük – ahogy az az interdiszciplináris elemzésekben is elvárható lenne a kérdésben megfogalmazott „feloldódás" helyett. A módszertani keretek definiálásával a filmtudomány hagyományos elemzési módszerei sem tűnnek el, a helyük talán kisebb, de kontúrosabb lehet.

3. Filmszakos hallgatóként általában véve a mediális környezetünk leírására alkalmasabb, inspirálóbb, és módszertanilag is alaposabb témafelvetésekkel, elemzésekkel találkoztam tömegfilmes órákon. Bizonyára emiatt is tartok PhD-hallgatóként én is inkább műfajfilmes, tömegkultúrával foglalkozó kurzusokat. Úgy érzem, itt inkább tudok olyan szövegekhez nyúlni, amelyek helyét pontosabban látom egy nagy elemzési rendszerben, jobban megtapasztalom azt a „rendszerélményt", hogy a tömegkultúra különféle területei összetartoznak, egymásra épülnek és egységes elemzési keretben intermediális megközelítésben is összehasonlíthatóak. A jövőben gondolkodni fogok olyan témákon, kurzusterveken, amelyekben tömegfilm és stílusfilm egységes kulturális mezőben láttatható és elemezhető. Ezeket a konvergenciákat hallgatóként is kerestem és kezdő oktatóként is izgalmasnak tartom.

A ráadáskérdésre is válaszolnék, de csak nagyon röviden, erre a kérdésre ugyanis szerintem a mai Magyarországon csak politikus, a politikával számoló válasz adható: egyáltalán nem biztos, hogy bármilyen akadémiai filmtudomány művelhető lesz 30 év múlva vállalható szakmai és morális körülmények között. A nemzetközi filmtudományi diskurzusba való legalább minimális szintű bekapcsolódás éppen ezért létérdeke bárkinek, aki filmtudománnyal szeretne foglalkozni.

© Apertúra, 2018. Ősz | www.apertura.hu
webcím: https://www.apertura.hu/2018/osz/kranicz-valasz-az-apertura-korkerdesere/